

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਜੀ.ਡੀ. ਖੇਸਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਜੇ., ਕੇ.ਐਲ. ਗੋਸਾਈਂ ਅਤੇ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.ਜੇ.

ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ.1345 ਦੀ 1959

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੇਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) (ਦੂਜੀ ਸੇਧ ਵੈਲੀਡੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (1960 ਦਾ XXVII) — ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 31-ਏ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ (1897 ਦਾ X) — ਧਾਰਾ 3(31) - ਪੰਚਾਇਤ— ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ' ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੇਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) (ਦੂਜੀ ਸੇਧ ਵੈਲੀਡੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1960 ਦਾ XXVII, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 31-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(31) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ 'ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ' ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਰਾਜ" ਹੈ। ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਵਜੋਂ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੇਧ ਦੀ ਅਨੁਛੇਦ 31-ਏ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪਿੰਡ ਭੂਤ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁਕਮਾਂ ਸਮੇਤ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੇਲਡਿੰਗਜ਼ ਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ-ਵੰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਕੀਮ ਦੇ.

ਐੱਚ.ਐੱਸ. ਗੁਜਰਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ.

ਸਰਵਸ੍ਰੀ ਐੱਸ.ਐੱਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਐਚ.ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਐਲ.ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਜੀ.ਡੀ. ਖੇਸਲਾ, ਸੀ.ਜੇ.—ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) (ਦੂਜੀ ਸੇਧ ਵੈਲੀਡੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1960 ਦੇ ਵਾਇਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। ਇਹ 1960 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 27 ਹੈ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਨਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ (1)

ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਰੈਜ਼ਿਊਮੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਵਧੇਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਪਿੰਡ ਭੂਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚੋਂ 20 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸ 20 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਣਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ, ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਈਸ਼ਰੀ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੇ ਹਨ। ਪਿੰਡ ਭੂਤ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦਾ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 31ਏ ਐਕਟ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 20 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਨੰਬਰ 50 ਆਫ 1948) ਨੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਂਝੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, "ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (BB) ਨੂੰ 1954 ਦੇ ਐਕਟ 22 ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ "ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼" ਨੂੰ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਂਝੀ ਲੋੜ, ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦਾ ਫਾਇਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 1954 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ I ਦੁਆਰਾ, ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮਾਲਕੀਅਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1953 (1954 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ I) ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵਿੱਚ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਪਿੰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਪੰਚਾਇਤ ਕੋਲ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਬਾਦੀ ਦੇਹ ਦੇ

ਖੇਤਰ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਮਾਲਕੀਅਤ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਉਸ ਗੈਰ-ਮਾਲਕੀਅਤ ਦੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ 1948 ਦੇ ਐਕਟ 50 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। 1957 ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 16 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“16(ii)। ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਹੋਰ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਪੂਲ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਖਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ (ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮਾਲਕੀਅਤਾਂ ਦੀ ਅਬਾਦੀ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਹੀ ਜਿਵੇਂ (ਜੁਮਲਾ ਮਲਕਾਨ ਵਾ ਦਿਗਰ ਹੱਕਦਾਰਨ ਅਰਾਜ਼ੀ ਹਸਬ ਰਸਦ ਰਕਬਾ)। ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਪਿੰਡ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਆਮ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ।

ਇਸ ਸਾਰੇ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰਾਖਵਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਸੌਖਣਾ ਅਕਸਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 16 (ii) ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 1948 ਦੇ ਐਕਟ 50 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ "ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਤੇ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦਾ ਵਿਖੰਡਨ" ; ਇਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਾਇਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1960 ਦਾ ਐਕਟ 27 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"2. ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 (ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ' ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਜਾਂ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਲਈ ' ਸ਼ਬਦ ਹੋਣਗੇ , ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਸੇਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਹਿਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੁਣ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ' ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ' ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਸਕੋਰ ' ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ ' ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਐਕਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਠਾਕੁਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਰਾਜਸਥਾਨ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਜਾਗੀਰਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 31ਏ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"ਧਾਰਾ 31ਏ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਸੀ ਜੋ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, * * "

ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਚੋਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਜਾਗੀਰਦਾਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਚੋਲੇ ਸਨ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 31ਏ ਸਿਰਫ਼ ਕੇਸਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਲਈ ਜਗੀਰਦਾਰਾਂ ਦਾ "ਵਿਚੋਲੇ", ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਆਰਟੀਕਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵੈਕਟਰਮਾ ਅਈਅਰ ਜੇ., ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਜਾਗੀਰ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਧਾਰਾ 31ਏ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ' ਤੇ ਵਿਰਵੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਨਿਯਮ 16 (ii) ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਦਰਸਾਏ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ | ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ; ਮਾਲਕ, ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 31A ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ:-

"(a) ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸੋਧਣਾ।"

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਭਗੀਰਥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 31ਏ ਇੱਕ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ' ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਸੋਧ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ' ਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ "ਰਾਜ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ" ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਇੱਕ ਨਿਗਮ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਿਗਮ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਿੰਡ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, "ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 31 "ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। "ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ "ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਫੰਡ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ' ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਜਾਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ" ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਸਥਾਨਕ ਫੰਡਾਂ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਪਿੰਡ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ "ਪੰਚਾਇਤ", ਇਸ ਲਈ, ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ "ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ" ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ' ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 31A ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਪੰਚਾਇਤ ਕੈਬ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਦੀ ਵੀ ਅਨੁਛੇਦ 31ਏ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (1) ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਕਾਰਜਕਾਲ ਐਕਟ ਐਕਟ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਨੂੰ ਵੀ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ, ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਪਿੰਡ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਸ਼ਾਮਲਾਟ ਦੇਹ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਨਿਵਾਸ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਜੇ ਇਪਗਨਡ ਐਕਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ' ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ 1960 ਦਾ ਐਕਟ 27 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 31-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਲਾਗਤ ਦੇ ਤੌਰ ' ਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਲ. ਗੋਸਾਈਂ । -ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ।

ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. -ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।